

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 12-A DUPĂ RUSALII
(Tânărul bogat)

SF. MC. ANDREI STRATILAT,
TIMOTEI, AGAPIE ȘI TECLA

Era tânăr, în floarea vârstei și foarte bogat, dar nici una din aceste însușiri nu era în stare să-i dăruiască mulțumirea și liniștea de care avea nevoie. Aceasta este întrebarea întrebărilor care a frământat totdeauna pe oameni, pentru că omul este făcut pentru viață și nu pentru moarte. Și, de când moartea a intrat în cursul vieții în urma păcatului, omul s-a întrebat mereu cum ar putea să nu se stingă flacăra vieții din el și să iasă biruitor asupra morții.

Din convorbirea Mântuitorului cu tânărul bogat, înțelegem că pentru a intra în viața cea veșnică trebuie să ținem poruncile lui Dumnezeu. Aceasta este calea pe care trebuie să meargă toți cei care doresc să intre în viața cea veșnică: împlinirea poruncilor.

Cineva ar întreba dacă mai sunt necesare și de actualitate poruncile dumnezeiești, dacă ele se mai potrivesc cu viața noastră? Nu cumva aceste porunci sunt prea vechi și nepotrivite cu traiul omului modern? Mai întâi trebuie să fim conștienți că împlinirea poruncilor dumnezeiești ne dă liniște și mulțumire pe pământ, ne ferește de primejdii și ne ajută să dobândim viața cea veșnică. E drept că aceste legi sunt vechi, dar aceasta nu înseamnă că ele nu mai sunt bune. Căci nu tot ce este vechi e rău. Ele nu sunt ca moda sau ca părerile omenești care se schimbă de la o vreme la alta. Vechi este și soarele, cu căldura și lumina lui, vechi sunt și pâinea și apa și aerul, dar cu toate acestea nimeni nu poate să afirme că nu mai sunt bune sau valabile pentru vremurile noastre, sau să susțină cu tărie că ne putem desfășura viața și fără acestea. Cu atât mai vădit este necesară, bună și de mare folos păzirea poruncilor dumnezeiești.

Poate cineva ar zice despre Dumne-

CUM SĂ MOȘTENIM VIAȚA VEȘNICĂ

Astăzi, în Duminica a 12-a după Rusalii, am ascultat cu toții pericopa evanghelică de la Matei cap. 19 care ne prezintă întâlnirea dintre un tânăr bogat și Mântuitorul Hristos, arătându-ne o mulțime de învățături duhovnicești pentru viața noastră ce se dorește a fi una bineplăcută lui Dumnezeu. Tânărul bogat din Evanghelie reprezintă pe omul care, deși are o situație materială bună și este corect din punct de vedere moral și religios, caută totuși ceva mai mult decât poate să-i ofere avuția materială.

De aceea L-a întrebat pe Hristos: „Ce să fac ca să moștenesc viața de veci?”

zeu că ar cere prea mult de la noi, că ar fi prea aspru cu noi. Poruncile ni se par grele pentru că firea noastră e slăbită de păcat, dar Dumnezeu prin poruncile Sale vrea tocmai întărirea firii noastre pe drumul binelui. Iată așadar că Dumnezeu nu ne cere mai mult decât cere un părinte pământesc de la copiii lui. Am primit de la El aceste porunci ca prin ele să ne păstrăm viața curată și să nu o întinăm cu deșertăciuni, iar atunci când ne vom întoarce acasă, după călătoria noastră pe pământ, să putem primi moștenirea, adică viața cea veșnică și mântuirea.

Se zice că poruncile ne îngăduiesc libertatea, că ele stăvilesc și răpesc li-

bertatea noastră. Dar această concepție este total greșită, căci poruncile lui Dumnezeu ocrotesc și desăvârșesc libertatea noastră. Ele ne arată drumul pe care putem fi cu adevărat liberi, căci pe libertate o răpește de la om păcatul, adică tocmai încălcarea poruncilor dumnezeiești. Să nu rămânem numai la auzirea lor, ci să trecem la înfăptuirea lor, „Că nu tot cel ce aude cuvântul lui Dumnezeu se va mântui, ci cel care îl împlinește pe el”. Se cuvine, astfel, să devenim plinitorii cuvântului și poruncilor lui Dumnezeu, ca să fim moștenitorii vieții și ai Împărăției celei veșnice. ❖

Părintele Adrian Chiriță

Un nou dar pentru Biserica Șerban Vodă

PĂRTICELE DIN MOAȘTELE SFINȚILOR DOCTORI FĂRĂ DE ARGINȚI

COSMA ȘI DAMIAN, CEI DIN ARABIA (17 OCTOMBRIE)

„Sfinților cei fără de arginți și de minuni
făcătorilor, cercetați neputințele noastre.
Și ca unii care în dar ați luat, în dar dați-ne nouă!”
(Troparul sfinților doctori fără de arginți Cosma și Damian)

Un nou dar primit de la familia Rossin din Italia, un dar care ne onorează și care pune în evidență legătura de prietenie dintre poporul român și poporul italian. Am fost din nou vizitați de familia Rossin, care ne-a adus în dar pentru biserica noastră moaștele Sfinților Doctori fără de arginți Cosma și Damian, sfinți cinstiți în Biserica noastră încă din veacurile primare.

Înainte de a prezenta viața acestor sfinți, vrem să mulțumim familiei Rossin pentru darul făcut. Îi vom cinsti pe acești sfinți, îi vom păstra în tezaurul bisericii noastre și vom spune tuturor viața acestor sfinți ai Bisericii primare.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să răsplătească familiei Rossin pentru cinstea deosebită pe care o arată Sfinților și dragostea pe care o arată Ortodoxiei în general. Dumnezeu să-i binecuvânteze cu sfințenie neștearsă și să-i scrie în Cartea Vieții, să rămână credincioși până la moarte, ca să primească cununa sfințeniei vieții în Una Sfântă, Sobornicească (Catică) și Apostolească Biserică.

Redăm pe scurt viața acestor sfinți, urmând ca, după binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, să fie puse spre cinstire în biserica noastră.

Se cuvine a scrie aici că trei sunt perechile de Sfinți fără de arginți, cu același nume, Cosma și Damian, având meșteșugul de doctori. Unii au fost fiii Teodotiei, femeia cea dreptcredincioasă, care cu pace au adormit și au fost așezați la locul Feriman (și aceștia sunt cinstiți în biserica noastră în data de 1 noiembrie). Alții petreceau în Roma, având un dascăl războinic, care cu vicleșug i-a suit în munte ca să adune ierburi și i-a ucis cu pietre (prăznuiți în data de 1 iulie).

Se cuvine apoi a ști că aceștia care au poposit la noi, în Biserica Șerban Vodă, pentru totdeauna erau din părțile Arabiei (născuți în Siria romană istorică, nu departe de Constantinopol, adică Turcia de astăzi).

Ei cunoșteau meșteșugul doctoricesc, iar a lor pomenire se face pe data de 17 octombrie. Aceștia doi erau frații mai mari dintre cei cinci martirizați împreună, care - după ce au crezut în Hristos - tămăduiau fără plată mulțime de bolnavi, nu numai cu

ierburi, nici doar cu doctorii, ci și cu puterea lui Hristos. Trecând prin cetăți și prin sate, propovăduiau pe Hristos și în numele Lui dădeau tuturor tămăduiri.

Vă înfățișăm în cele ce urmează pătimirea Sfinților Doctori fără de arginți și frați buni, Cosma și Damian, și a celor împreună cu dânșii (cinstiți în data de 17 octombrie), adică cele cinci chinuri și pătimiri la care au fost supuși, dar au rămas nevătămați: bătaia, aruncarea în mare, temnița, focul, pietrele și săgetările. Mulți scriitori, istorici și martirologi afirmă în scrierile lor că acești doi Sfinți Doctori fără de arginți au suferit de 5 ori chinurile morții, fiind supuși la chinuri feroce, dar din care - cu puterea lui Hristos - au ieșit nevătămați!

După ce s-au preamărit prin învățătura și prin minunile lor pretutindeni, Sfinții Cosma și Damian au fost prinși de ighemonul din regiunea Ciliciei, din vremea împărăției lui Dioclețian (284-305) și Maximilian, împărați păgâni, chinătorii și prigonitorii creștinilor. Sfinții mucenici doctori Cosma și Damian au mers la Eghea, cetatea Lisiei, în provincia Ciliciei și stând înaintea guvernatorului Lisiei, ighemonul i-a întrebat pe ei ce nume au, ce patrie au și de ce credință sunt. Aflându-le pe toate, i-a silit să aducă jertfă idolilor. Fiindcă ei nu au vrut și au mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos, judecătorul a poruncit mai întâi ca să-i bată fără milă,

apoi i-a legat și i-a aruncat în fundul mării. Iar ei, cu ajutorul puterii dumnezeiești, au scăpat de la înec, pentru că îngerul Domnului a dezlegat legăturile lor și i-a scos sănătoși la uscat.

Văzând judecătorul acest lucru, a poruncit să-i aducă la dânsul și i-a întrebat, zicând: „Spuneți-mi mie care sunt acele farmece ale voastre cu care v-ați mântuit din mare, pentru că și eu vreau să urmez învățăturii voastre”. Iar ei au răspuns: „Suntem creștini și nici un fel de farmece nu știm și nici nu ne trebuiesc acestea, pentru că avem puterea lui Hristos, Care ne izbăvește pe noi din toate primejdiile și mântuiește tot omul care cheamă numele Lui cel preasfânt”. Și au dus atunci pe sfinți în temniță, iar a doua zi, scoțându-i, chinătorul a poruncit ca să-i arunce într-un foc mare. Dar și din foc au ieșit întregi, căci focul și-a pierdut puterea sa firească și nu s-a atins de ei, nici nu i-a vătămat. Mâniindu-se foarte tare, ighemonul a poruncit să-i spânzure și să-i chinuiască. Slujitorii, după porunca judecătorului, au aruncat cu pietre asupra lor ca să-iucidă, dar pietrele, sărind de pe trupurile lor ca de pe niște ziduri, zburau asupra celor ce le aruncau și pe aceia îi ucideau. După acestea au aruncat cu săgeți asupra sfinților, dar și săgețile, la fel ca și pietrele, nu au vătămat trupurile lor, ci îi răneau numai pe săgetători.

La sfârșit, ighemonul văzându-i nebiruiți

pe pătimitori, i-a condamnat la tăiere de sabie. Au fost tăiați pentru Hristos Sfinții fără de arginți Cosma și Damian, împreună cu alți trei credincioși: Leontie, Antim și Eutropie și i-au îngropat împreună pe acești fericiți cinci frați. Martiriul lor a avut loc în Cirro, o localitate nu departe de Antiohia Siriei, în anul 303.

Conform dorinței Sfântului Cosma, martorii prezenți la moartea martirică a celor 5 frați, luând trupurile neânsuflețite ale sfinților, intenționau să îngroape separat trupul Sfântului Cosma de cel al Sfântului Damian. Această dorință de a fi îngropați separați a Sfântului Cosma era datorată unui fapt petrecut în timpul unei vindecări realizată de Sfântul Damian în timpul vieții, care – vindecând o femeie – a acceptat răsplata și recompensa lumească a gestului său, ceea ce Sfântului Cosma nu i-a fost pe plac, bineștiind că cei doi nu acceptau niciodată vreo răsplată lumească din partea bolnavilor vindecați de ei cu puterea lui Hristos.

Dar când creștinii au dorit să îngroape separat trupurile celor doi, o cămilă care se afla lângă cei care săpau gropile celor doi, a început a rage în grai omenesc, mărturisind motivul pentru care Sfântul Damian acceptase plata din partea femeii de el vindecată: o făcuse doar din milă creștină, pentru ca femeia vindecată să nu se simtă umilită de refuzul lui, deoarece aceasta era foarte recunoscătoare sfântului și insistase mult ca efortul doctorului său să nu rămână nerăsplătit.

Rămași înmărmuriți de minunea săvârșită prin animal, creștinii au îngropat

împreună trupurile celor doi sfinți, simțind acceptarea și din partea Sfântului Cosma a gestului lor.

Imediat după moartea lor mucenicească, trupurile sfinților au început a face multe minuni și foarte multe vindecări.

Aceste nenumărate vindecări au determinat pe Episcopul creștin Teodoret (trecut la Domnul în anul 458), Episcopul orașului Cirro, locul martiriului sfinților, să împartă trupurile sfinților, trimițând fragmente din sfintele lor moaște în multe din bisericile din întreaga lume, înălțate în onoarea și spre cinstirea Sfinților: în Egipt, în Constantinopol, la Sfântul Proclu, patriarhul de atunci al cetății Bizanțului, în Mesopotamia și la Roma.

Aici, la Roma, între anii 526 și 530, în timpul papei Felix al IV, a fost construită o biserică creștină, închinată Sfinților Doctori fără de Arginți Cosma și Damian, în opoziție cu cultul idolesc al lui Castor și Polux, care încă mai adumbreau Cetatea Eternă chiar și în secolul al VI-lea!

Biserica a fost împodobită cu mozaicuri deosebit de frumoase în absida altarului, reprezentând pe cei doi Sfinți Taumaturgi

de-a stânga și de-a dreapta Mântuitorului Hristos în ceruri.

Biserica sfinților Cosma și Damian rezistă și astăzi trecerii timpului și este situată în apropierea Colesseumului, în zona Forului Roman, și se poate vizita și astăzi, fiind în plină activitate. În această frumoasă biserică se găsesc de asemenea fragmente importante din moaștele sfinților Cosma și Damian, iar nenumărate cete de pelerini și-au purtat pașii aici pentru a cere vindecare și ajutor acestor doi mari vindecători ai sufletelor și ai trupurilor tuturor celor care le cer ajutorul, căci și după moarte li s-a dat lor darul de a face multe minuni, arătându-se bolnavilor și dându-le tămăduire. Cu ale căror rugăciuni să câștigăm și noi tămăduirea de bolile noastre cele sufletești și trupești. Amin. (SURSE bibliografice: <https://doxologia.ro/vietile-sfintilor/documentar/sfintii-doctori-fara-de-arginti-tamaduitori-numele-lui-hristos>; https://it.wikipedia.org/wiki/Cosma_e_Damiano; <http://www.calendar-ortodox.ro/luna/octombrie/octombrie17.htm>) ❖

Eliana Petria

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 19 - 26 AUGUST 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 19 august	08⁰⁰-12⁰⁰	Duminica a 12-a după Rusalii (Tânărul bogat) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 22 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 24 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 25 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 26 august	08⁰⁰-12⁰⁰	Duminica a 13-a după Rusalii (Pilda lucrătorilor răi) Utrenia, Sfânta Liturghie

UN PELERINAJ DE SUFLET LA MĂNĂSTIRILE DIN NEAMȚ ȘI BUCOVINA

În general, dar mai ales în ultimul an, spațiul acestui ziar parohial nu a fost de ajuns pentru a vă prezenta evenimentele, destul de numeroase, care au loc la biserica noastră. Așa că, de multe ori pare că omitem să facem loc în paginile foii duminicale unor activități de suflet la care iau parte enoriașii noștri.

Cu atât mai mult, un pelerinaj așteptat, care a adunat în miez de vară tineri și bătrâni, copii, părinți și bunici și a vizat locuri atât de pline de duhovnicie ca cele din Moldova – județul Neamț – și Bucovina, nu poate să treacă fără a vorbi despre el măcar în câteva cuvinte, pentru a rememora câteva din locurile unde s-a ajuns și impresiile cu care pelerinii s-au întors din această călătorie.

Niciodată două pelerinaje, pe același traseu, în aceleași condiții, nu vor fi identice. Fiecare din acestea este unic. Ține mai ales de cei care merg în acest parcurs duhovnicesc, de starea de rugăciune, de sărbătorile care au loc în perioada respectivă și de multe altele. Contează mult cine sunt însoțitorii duhovnicești, adică preoții care-i îndrumă pe pelerini. Și de această dată, părintele Chiriță, care și-a petrecut multe veri studentești în părțile Sihăstriei, a încercat să reconstituie măcar în parte amintirile despre minunații preoți și călugări care au viețuit în această parte a Moldovei.

Aș spune că a fost un pelerinaj destul de greu, un adevărat maraton să ajungi în atâtea locuri sfinte și frumoase. Trei zile, de sâmbătă, 28 iulie, până luni, 30 iulie, sunt prea puține pentru a te bucura, a te ruga și a vedea măcar cele mai importante lucruri din aceste locuri.

Apoi vremea nu a fost chiar prielnică, căci ploile din această vară au făcut inaccesibile unele dintre mănăstirile care erau în program. Dar sfinții locurilor au făcut posibil să se ajungă măcar în treacăt la alte lăcașuri. Nimic nu este întâmplător într-un pelerinaj, nici un om întâlnit, nici o „întârziere” într-un loc, căci ele îți prilejuiesc de cele mai multe ori acele întâlniri unice, unele pe care, rememorându-le, îți dai seama că ele au fost „scrise” de sus, pentru ca noi să aflăm mângâierea de care aveam nevoie sau să primim o învățătură evanghelică într-un mod cu totul neașteptat.

În prima zi ne-am bucurat de comorile mănăstirilor Agapia, Văratec, Secu, Sihăstria și Neamț: am admirat istoria multiseculară a acestora și ne-am închinat la moaștele unor sfinți, mulți dintre ei români. Cel mai nou canonizat este Moș Gheorghe Lazăr de la Văratec - Sfântul Gheorghe Pelerinul - cel care are ca zi de prăznuire 17 august. Și dacă ne gândim că mulți din viețuitorii acestor mănăstiri au atins sfințenia, este clar că doar timpul și bunul Dumnezeu va adăuga alte și alte nume la ceata sfinților români canonizați.

În a doua zi de pelerinaj s-a ajuns la mănăstirea Slatina, un loc în care nu se prea ajunge în mod obișnuit. Ctitorie a domnitorului Alexandru Lăpușeanu,

are în spate o lungă istorie, cu suișuri și coborâșuri. Complexul monastic este inclus din 2015 pe lista monumentelor istorice: Slatina a fost necropolă domnească, cetate de apărare în vremuri de restriște, centru de cultură și nu în ultimul rând loc de înaltă trăire călugărească. Desigur, nu puteau lipsi din itinerariu mănăstirile Voroneț, Sucevița și Putna, perlele Bucovinei, care adună anual sute de mii de pelerini și turiști din toate colțurile lumii. Iar închinarea la mormântul Sfântului Domnitor Ștefan cel Mare în acest an centenar ne duce cu gândul la istoria comună a neamului și a Bisericii ortodoxe române în care permanent s-a ținut cont de unitatea și dăinuirea poporului român pe aceste meleaguri. De multe ori însă cu sânge și mari pierderi umane și materiale.

O altă străveche mănăstire vizitată, Bistrița, a trecut deja de 6 veacuri de atestare documentară. Ne poartă cu gândul la ctitorii ei, Alexandru cel Bun, Ștefan cel Mare, Petru Rareș sau Alexandru Lăpușeanu. Aici însă, ne închinăm cu adâncă evlavie la icoana făcătoare de minuni a Sfintei Ana.

Și, pentru că nu tot ce-și propune omul într-un pelerinaj se întâmplă, iată că o vizită neplanificată, la chemarea sfinților de la Bisericiani, a făcut ca pelerinii să ajungă într-un loc puțin vizitat. Sfinții Iosif și Chiriac de la Bisericiani au făcut posibilă vizitarea acestei mănăstiri, aflată la înălțime și destul de greu accesibilă.

Cu bune și cu rele, cu încercări, dar și cu trăiri deosebite, acest pelerinaj a fost unul de neuitat. Și dintre cei care s-au străduit ca el să fie unul special, îmi iau îngăduința de a aminti două persoane, altfel discrete: doamna Magdalena Pencea și domnul Nicolae Zamfir. Cu ajutorul lor, multe dintre greutatea acestei călătorii spirituale au fost depășite. ❖